

[Miljøministeren]

Så min konklusion er, at i de kommende år drejer det sig om at få lavet nogle sammenhænge mellem den samfundsmæssige og den industrielle indsats, appellere til og give midler til udviklingsprojekter i industrien, så vi får nogle mere hensigtsmæssige tekniske løsninger, end vi har i dag, og appellere til den enkelte om at gå ind i arbejdet. Det drejer sig om at få det tilrettelagt på en sådan måde fra samfundets side, at det, den enkelte og industrien gør, virker meningsfyldt i en miljømæssig sammenhæng.

Forhandling

Trøjborg (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for besvarelsen, specielt for det afsnit, hvor ministeren understreger, at væk er ikke væk, at affaldsproblemet er et stigende problem i samfundet, og at regeringen går ind for så megen genanvendelse som muligt. Det synes jeg er en vigtig understregning og et vigtigt signal til kommunerne og Kommunernes Landsforening.

Så er jeg glad for, at ministeren – trods lidt passivitet – svarer positivt på, at det kan lade sig gøre at lave kildesorterede indsamlingsordninger i husholdningerne, og ikke siger: »Duer ikke – væk!« For så ville jeg komme til at tænke på et eventyr – var det ikke »Klods Hans«? hvor prinsessen sagde: »Duer ikke – væk!« Så ville jeg måske have tænkt på prinsessen i klodshansregeringen, men det ville ikke være så godt, for Klods Hans vandt jo prinsessen. Siden er skilsmisseraten dog gået i vejret, og det kan jeg måske glæde mig over i den sammenhæng.

Jeg synes, at det var et rimelig positivt svar. Jeg kunne godt have tænkt mig et par »skal'er« mere og lidt mindre understregning af, at »kan'erne« kan redde politikken på dette område.

Jeg er enig med ministeren i, at alene det forhold, at affaldsmængden er stigende, udgør et problem, og derfor er det væsentligt at se på, hvorledes vi kan få reduceret affaldsmængden. Vi står jo i de næste 5 år over for beslutninger om etablering af en 20–25 nye lossepladser, og alene det illustrerer, hvor besværligt det er at håndtere problemet. Vi kender også alle sammen problemet personligt. Det vælter jo ind ad brevsprækken med flere og flere reklametryk-

sager, reklameaviser osv., og det kan blive sværere og sværere at få standardhusholdnings-sækken til at rumme ugens affald. Derfor ses også lørdag formiddag en strøm af mennesker på vej til lossepladsen for at komme af med affaldsoverskud.

Vi lever i et samfund, der har et overforbrug af papir – og dér er vi jo ikke mindst skyldige her i Folketinget – og et overforbrug af reklamer. Vi overemballerer også. Tag nu f.eks. en almindelig tygegummipakke, der er fornuftigt emballeret og meget nem at komme af med, sammenlignet med sådan én, som jeg købte i går, og hvor emballagen er meget svær at genbruge, fordi den indeholder forskellige komponenter – ja, jeg har taget et enkelt stykke af den. Sådanne indpakninger er også ganske store bidragydere til den stigende affaldsmængde.

Nu mener jeg ikke nødvendigvis, at man ved et stort bureaukrati skal forbyde al mulig indpakning, og at alt skal være ens, og at vi ikke længere må opfordre landbrugets forædlingsindustri til at produktudvikle, hvad vi jo gør i anden sammenhæng. Derimod synes jeg, det ville være helt rimeligt at afgiftsbelægge emballage af forskellige typer med forskellige afgifter til dækning af investering og drift af det apparat, der skal stilles på benene for at genanvende produkterne.

Det er jo ikke småpenge, der skal anvendes. Alene inden for de næste 5 år påregner regeringen at der skal anvendes 3½ mia. kr. i investeringer i den offentlige sektor og vel omkring 1 mia. kr. i den private sektor.

Udmøntningen af disse investeringer sker i affaldsselskaber og i kommuner, og kommunerne står over for en omfattende opgave: Inden 1. maj i år skal de lave affaldsplan, fra 1. januar 1990 skal der indsamles papir og glas fra private husstande og pap og papir fra virksomhederne, 1. januar 1990 skal der iværksættes en indsamlingsordning for olie- og kemikalieaffald. Miljøstyrelsen har nu udsendt en handlingsplan for genanvendelse af bygningsaffald, der er en af de store bidragydere til affaldsmængden. Og Gendan – så jeg i går – har sammen med Miljøstyrelsen udarbejdet et projekt, der viser, at man kan reducere storskraldsmængderne og haveaffaldsmængderne fra 600.000 t til 300.000 t. Så der er en række positive ting, som man skal i gang med.